

filmadega koolis. — Tema õppis nii hea meelega ja luges isale ja emale uhtujega esimesi sõnu kofku ette, näitas oma esimesi kirjutamise katseid.

„Oled tubli pois, Karl,“ ütles isa.

Veike Karl ütles aga isale ka laulu-salmisi ette, mida tema koolis õppis ja nädali-salmisi. Ja tahtes ehk tahtmata pidi Emil Weidner oma lapse ees paigal seisma ja kuulama, sest kui tema poisfi järskult ära saatis, siis täitsiwad ennast weikese filmad pisaratega, ja weike Karle wasta oli isa süda pehme. Ja kui ka mõni salm, mida Karl ette ütles, teda torkas ja tema seda ennemini ei olets kuulda tahtnud, siiski wõitles tema oma enese wasta ja lastis poisifest peast ette lugeda, mida see tahtis.

Ühel Talwekuu õhtal istus Emil Weidner laua ääres, ahju ligidal. Naene tallitas wäljas, oli lehma-lauta läinud. Emil tuetas pead käte peale. Tema filmad wajasiwad wäsimusest linni, kui ka weel wäga hilja ei olnud. Kes aga harjunud on kohapidamises ümber jooksuma, see ei suuda seistes une wasta panna. Öues hulguis tuul ja kätises lumi wancrete rataste all, ja Emil mõtles, et ikka parem on, soojas tuas sooja ahju ääres istuda, kui uulitsal rändada ehk sõita. Tema kõrwas istus weike Karl ja ei olnud koguini weel wäsinud. Elawalt waatasiwad tema lahked filmad ümber,

ja lord täie, lord poole healega torratas tema oma õppimise-tükki Biibli-lugudest.

Emil oli uinumise ja walwamise wahel. Kui aga torm öues ümber maja hulguis, nagu tahaks kõiki ümber lükata, ärkas tema järsku üles, ja iga lord kui tema ärkas, kuulis tema poisifest üt- lema: „Ja Jehowa ütles Raini wasta: „Kus on sinu wend Abel?“ ja tema ütles: „Ei mina tea, olen mina oma wenna hoidja?“ — —

Meljat wõi wiiet lorda oli see juba nenda ol- nud, ja iga lord tundis Emil midagi omast süda- mest läbi läima; esiteks ei olnud tema õiete aru jaanud, kas oli see tõeste tema pois, kes sedawiisi rääkis, wõi kas tuli heal öuest, tormi seest wälja. See läks temale liiaks. „Pois,“ ütles tema läbe- mata healega, — „eks Sina seda niilud juba mõista?“

Uni oli lahkunud ja sellega wäsimus ka.

„Isa,“ ütles Karl, „mina mõistan seda küll juba õige heaste, aga mina korrotan ikka weel, sest koolmeister ütles, seda lugu pidada igauks unes ka mõistma.“

„Soo,“ wastas isa pittamisi, „kas koolmeister on seda ütelnud?“

„Ja, isa, ja weel palju rohkem,“ wastas Karl läliwa filmadega. „Tema on meile ütelnud, et wennad piawad üksteist armastama, ja ei mitte kadedad olema, nagu Rain, kes mõrtsukaks jai.